

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14779

гр. София, 05.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г.И ИЛ. АЛИПИЕВ

като разгледа докладваното от Г.И ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело № 20231110142592 по описа за 2023 година

Производство е по чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба на ответника „***“ АД с ЕИК ***, с която се иска съдът да измени първоинстанционното решение в частта за разноските, като намали размера на присъденото адвокатско възнаграждение в полза на адв. М. до размера на 100 лв.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК насрещната страна изразява становище, с което излага твърдения, че делото се характеризира с висока фактическа и правна сложност., поради което моли съда да остави без уважение молбата на ответника за изменение на решението в частта за разноските.

Съдът, след като обсъди доводите на молителя и данните по делото, намира следното:

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или измени постановеното решение в частта за разноските. Предвид посоченото, с оглед нормата на чл. 248, ал. 1 ГПК и доколкото молбата за изменение на решението в частта за разноските на другата страна е депозирана в срока за неговото обжалване, съдът намира, че същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради съображения:

С Решение № 2615/15.02.2024г., постановено по гр. д. № 42592/2023 г. по описа на Районен съд София, съдът е осъдил ответникът да заплати на адв.

Т. М. М. с ЕГН *****, на основание чл. 38, ал.2 ЗА, сумата от 1015.40 лева, представляваща разноси в исковото производство на основание чл. 78, ал.1 ГПК.

Съдът е взел предвид всички обстоятелствата, от значение за преценката за фактическа и правна сложност на делото, като броя на предявените иски, извършените от страните процесуални действия в хода на процеса, правната сложност на казуса и доколко по него има установена задължителна съдебна практика, на колко инстанции е гледано делото и дали във следващите инстанции са събрани нови доказателства и др. В настоящия случай са предявени два иска- по чл. 405 КЗ и по чл. 86, ал.1 ЗЗД за вземане в общ размер на 7337,24 лв., който произтича от едно правоотношение в защита на един и същ материален интерес. Производството е приключило в едно съдебно заседание, с явяване на процесуалните представители на страните. По делото не са събрани нови доказателства и не са установявани нови обстоятелства.

От друга страна настоящият съдебен състав, като съобрази доказателствените факти и доказателствата, които ги обективират и дължимото правно разрешение на повдигнатите правни въпроси, счита че делото се характеризира с относително средна правна сложност.

След отчитане на конкретната фактическа и правна сложност на делото, настоящият състав е намерил, че на осн. чл. 38, ал.2 ЗА, във вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения минималния дължим адвокатски хонорар по осъществено представителство по двата предявени иска, възлиза в размер на 1015.40 лева.

В този смисъл и предвид развитите от съда съображения, настоящия съдебен състав счита искането за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разностите за неоснователно.

С оглед изложеното съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „***“ АД с ЕИК *** за изменение на Решение № 2615/15.02.2024г., постановено по гр. д. № 42592/2023 г. по описа на Районен съд София, в частта му за разностите.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчването му на страните пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____